

1890-03-10

AFSENDER

Christine Mackie

MODTAGER

Laura Warberg

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Da

Dateringsbegrundelse:

Datoen optræder på brevet

Generel kommentar:

Det vides ikke, hvem Frk. Jensen var.

Det er ikke sikkert, at Tante Mine er den samme, som Peter Hansen og hans familie kaldte sådan.

Christine Mackie, f. Warberg, var i huset hos familien Laub på Sludegaard ved Nyborg 1889-1890.

Her passede hun børnene Eli og Esther.

Det kan ikke afgøres, om Student Balslev er Harald eller Thorvald.

Albrecht Warbergs bror, Conrad Warberg, var godsforvalter ved Glorup Gods.

Afsendersted:

Sludegaard

Afsenderinfo (lakstempel, adresse m.m.):

Gårdens navn står øverst på brevet

Omtalte personer:

Tante Mine -

Helvius Abel

Harald Balslev

Thorvald Balslev

Ludvig Brandstrup, billedhugger

Julie Brandt

Thora Branner

Peter Hansen

Harald Holm

Leonard Holst

- Howitz

Hans Koch

Alhed Larsen

Johanne Larsen

Eli Laub

Esther Laub

Frederik Laub

- Nask

Georg Neukirch

- Nyholm
Christian Saugman
Ellen Sawyer
Adelheyde Syberg
Anna Syberg
Albrecht Warberg
Conrad Warberg

Arkivplacering:
Warberg Kerteminde egns- og
Byhistoriske Arkiv BB 1899

Trykt udgave:
Nej

Proveniens:
Testamentarisk gave fra Laura
Warberg Petersen til Østfyns Museer

DOKUMENTINDHOLD

Laura Warberg har misforstået en hel masse. Julie Brandt er således ikke forelsket i tide og utide. Ellen og Junge er det heller ikke - dette kunne snarere være gældende for Christine, da hun var i deres alder.

At Eli og Esther Laub har skrevet i et brev til Ellen om Amors Pile, er det rene barnejat. Christine kunne aldrig finde på at fortælle dem om voksenforhold som disse.

Det er dejligt, at Alhed nu deltager i selskabelighed i København og har gode venner.

Christine har været til middag på Glorup. Hun kommer meget på besøg hos Pastor Nyholm og frue, som er dejlige mennesker.

TRANSSKRIFTION

Hils Frk Jensen og tak for Kortet.

Sludegaard d: 10/3 90

Tænk, at Tante Mine døde i Fredags, vi sad netop og talte saa meget om hende paa Glorup.

Kære Mor!

Dette Brev bliver nok langt, da der jo er en hel Mængde, som maa forklares; men først vil jeg sige dig, at det meste af det, du skriver om, er Misforstaaelser, og jeg vil først klare den, som jeg blev mest ked af, næmlig det, du skrev om Brandt; du skriver at "du al Tid har haft hende mistænkt for at excellere i Historier af den Art" - men hvor i Verden du har faaet fat paa den Mistanke, det fatter og forstaar jeg ikke!! Om du havde haft hende misforstaaet ["misforstaaet" overstreget] mistænkt for alt muligt andet, kunde jeg have forstaaet det; jeg anser mig for at være B ["B" overstreget] en af Brandts mest fortrolige Veninder, og jeg ved, at hun aldrig en eneste Gang har "været forelsket eller forlibt", om du vil, hun aldrig talt om eller tænkt paa ["eller tænkt paa" indsat over linjen] Mandfolk paa den Maade, Forelskeshistorier er noget, som aldrig har interesseret hende det fjærneste, hun er den eneste unge Pige, jeg med Bestemthed ved det om; men saa meget ubegribeligere er det mig, hvor du har faaet den Idé fra, det er en aldeles mærkværdig Fejltagelse.

Saa det om Eli og Esther; jeg har aldeles ikke talt til dem om Forelskelse eller den Slags Ting; hvad jeg derimod har talt om, er Gækkebrevene til Holst; men det er en Sag, som jeg aldrig har kunnet tænke paa at skjule for nogen, saa uskyldig forekommer den mig; jeg har ogsaa fortalt Hr. Laub derom, og han ved, at jeg har fortalt det til Børnene; hvad de skrev om "Amors Pile" o.s.v. har de selv hittet paa fra Ende til anden, det har ikke Grund i nogen Udtalelser fra mig; de har nok et Par Gange sagt noget

lignende til mig, og jeg har saa sagt, at det vilde jeg ikke høre noget om; jeg læste jo deres Breve igennem til Elle og saa, hvad de havde skrevet, men med Vilje gjorde jeg ikke det mindste ud af det, jeg kender af Erfaring, at jo større Nummer, der bliver gjort ud af den Slags, des pikantere og interessantere bliver det; naar saadanne Unger som Eli og Esther skriver den ["den" overstreget; "om" indsat over linjen] om den Slags, saa er j ["j" overstreget] det jo udelukkende "for Sjøv", men mærker de, at der lægges mere ind deri, end der er lagt fra dem, og at det anses for forbuden Frugt, saa gaar de hemmelig til Værks, og saa har man Spillet gaaende. Det tror jeg nu fuldt og fast.

Jeg kan ikke rigtig tænke mig det, du skriver, at Elle og Johanne har Hovedet fuldt af Forlibelser o.s.v. havde du sagt det om mig, da jeg var i deres Alder, saa havde du haft fuldstændig Ret, men Elle og Johanne er jo dog begge saa ædruelige og besindige! Hvis du tænker paa Brevene til Holst, saa er det [det sidste "t" i ordet overstreget] jo Grin af det reneste Vand, ikke Spor af Sentimentalitet - det har jeg da faaet ud af det efter Udtalelser af Elle i hendes Breve til mig, jeg tror, at hverken du eller jeg skal modvirke i nogen Retning hverken her eller hjemme, jeg tror, at derved bliver det, som nu er fuldstændig uskyldig Spøg, til noget ganske andet. - Det var nu en lang Lektie, men nu maa du endelig svare mig i det næste Brev, som om vi havde snakket sammen og gøre dine mulige Bemærkninger om det, jeg nu har skrevet. -

Mange Tak for dine sidste Breve og for den lækre Æske, hvis Indhold smagte mig glimrende, nu i Dag fik jeg en do. sendt fra Alhed (af Rørthed over, at jeg ikke gaar paa nogen Baller eller Carnevaler) med 1/4 fine Chokolade (2 Kr Pundet) to Kager Chokolade med Crème samt noget russisk Marmelade og Teaterkonfekt, aldeles lækkert. Hvor hun dog har moret sig paa det Regensbal, det maa dog ogsaa være storartet morsomt. Det er Sjøv for hende, at hun endelig har gjort Bekendtskab med Student Neukirch; hun skrev, hun havde vundet en Filipine fra ham bestaaende af et Sold hos Anna og P. Hansen, de indbudne var foruden Neukirch: hende, Onkel Lud, Student Balslev og Harald Holm, hun glædede sig meget. - Det var dog rædsom kedeligt, I ikke kom til Glorup, da det var saa nær ved at være bestemt; Vognen fra Glorup hentede mig, Hr. Laub vilde ellers have kørt mig. Der var Skovrideren med Frue og Kandidat, Abels med Lærerinde og Datter, Gartner Koch med Svigerinde, G ["G" overstreget] gamle Nask og Skovfogeden. Til Middag fik vi Suppe, Hønse-væsen med Butterdejpgssnitter, Oxesteg og Lagkage, Rødvind, Portvin og Sherry; jeg rettede an ved den ene Terrin. Jeg havde Gartner Koch til Bords; han er meget livlig, vi snakkede sammen uafslædelig, men vi havde ogsaa et stort

Tilknytningspunkt, nemlig Odense Sygehus; han havde ogsaa ligget der, syntes ogsaa brillant om det, havde været under samme Læger (Dr. Saugmann var ["var" overstreget; "er" indsat over linjen] er hans Fætter; noget af det første, han sagde til mig, var, at det var nok mig, der under Bedøvelsen havde omfavnet hans Fætter!) han var den eneste der ude med Undtagelse af Dr. Saugmann, som holdt af hans Herlighed, det var jeg jo ogsaa, han havde haft samme Operation som jeg og havde ligget paa samme Værelse! Var det ikke komisk, saa ens!

Den største Del af Aftenen blev der spillet og sunget, mest af mig, ogsaa lidt af [ulæseligt]sen, han og jeg spillede lidt sammen, han Violin, vi gjorde ogsaa nogle svage Forsøg paa Mendelsohns Duetter. Jeg skulde hilse Far fra gamle Nask og Forpagter Abel og fortælle fra sidstnævnte, at han i en Masse smukke Ord havde udbragt hans Skaal; det meste jeg fik ud af det var, at Onkel Conne maatte se at komme til at ligne Far! Det var en morsom Aften, Kl. var ca. 11 da jeg kom hjem, Vognen her fra hentede mig.

I næste Uge skal Hr Laub og jeg der over sammen med Pastor Nyholms. Vil du hilse Tante Mimi og takke mange Gange for hendes lange Brev, ligeledes Tutte. Kunde du ikke i det næste Brev sende mig nogle Frimærker, jeg har kun to Kr. saa du kan nok tænke, jeg maa indskrænke mig det mest mulige. I Dag staar saa Slaget med [ulæseligt]kassen, jeg er voldsom spændt paa Udfaldet.

Nu kun en Masse kærlige Hilsner fra din
Basse.

[Skrevet lodret langs venstre kant på side 4:] Frk Dale befinder sig vel paa Hospitalet, er ikke opereret, men gennemgaaer en Kur, kan af og til gaa [et overstreget bogstav] ud i Byen; Howitz kan ikke sige, hvornaar hun kan blive færdig der inde.

[Skrevet på tværs på side 1:] Pastor Nyholms er saa urimelig venlige mod mig, jeg har været der saa tit de sidste Par Uger, saadan Eftermiddagsbesøg, og de plager mig al Tid for at komme tiere og blive længere; det er jo rart, de er saa rare mod mig, men jeg har jo ikke Tid til at rende saadan hver anden Dag. Pastor N. har saa travlt med min røde Kjole, den har gjort et stærkt Indtryk paa ham, hver Gang, jeg er der, bebrejder han nu, at jeg ikke har den paa.

hvis er den eneste ting, jeg med be-
stemthed ved det ene, men saa meget
ubegribelige er det mig, hvor du har faaet
den ide fra, det er en aldeles uventet
fejlfag.

Saa det ene Eli og Esther, jeg har aldeles
ikke talt til dem om forelæse eller den
Plays Ting, hvad du derimod har talt om,
er Brevet til Holst, men det er en
Sag, som jeg aldrig har tænkt kunne gaa
at skjule for nogen saa uskyldig forkæn-
ner den mig, jeg har ogsaa fortalt Hr.
Lamb derom, og han ved, at jeg har fortalt
det til Bonnier, hvad de skrev om Auteurs
Rets o.s.v. har de selv talt paa fra Ende
til anden, det har ikke været i nogen
Udvalgte fra mig, de har nok et Par
Gange sagt meget lignende til mig og
jeg har saa sagt at det vilde jeg ikke lide
noget om, jeg læste jo deres Brev igennem
til Elle og saa hvad de havde skrevet men
med Vilje gjorde jeg ikke det mindste
ind af det, jeg kender af Erfaring, at jo
større Nummer, der bliver gjort ind af den
Plays, des pikantere og interesserantere bliver
det, naar saadanne Mænd som Eli og Esther
skriver ~~til~~ den Plays, saa er det jo ube-
lukkende for dem, men mærk de,
at der lægges mere ind deri, end der er
lagt fra dem, og at det anses for for-
budt, saa gaar de hemmeligt til
Værk, og saa har man spillet gaarde
det tror du jeg fuldt og fast.

Jeg kan ikke rigtig berolige mig, det det skriver,
at Elle og Johanning har foretaget fuldt af
Forelæser o.s.v. havde du sagt det om mig,
da jeg var i deres Alder, saa havde du høft

fuldstændig Ret ude Elle og Johanne
er jo dog begge saa adrielige og berindige!
Hvis du tænker paa Brevene til Holst, saa
er det jo Gien af det reeste Vaar
ikke Spor af Sentimentalitet - det har
jo da faaet os af det efter Udbalancen
af Elle i hendes Brev til mig, ja for
at duvorken du eller j skal uindvirkke i
vores Bekning uorken her eller hjemme,
jo for at der ved bliver det saa nu er
fuldstændig uskyldig Spog, til noget
gaaende andet. - Det var nu en lang
Lektie ude nu saa du endelig
svare mig i det uste. Brev, saaet om
vi havde Maakket sammen og giv dine
uuelige Bemærkninger om det, j nu
har skrevet. -

Mange Tak for disse sidste Breve og for den
lækre Olie, hvis Liddet smagte mig glædsende,
nu i Dag fik jeg en do. sendt fra Alhed (af
Børthed om, at j ikke faar nogen. Boller eller
Carnevaler) med $\frac{1}{2}$ fine Chokolade (2 Kr. 10) 40
Kager Chokolade med Crème samt noget russisk
Manuelade og Teaterkocifikt, aldeles lækker.
Hvor liden dog har uordet sig paa det Regens-
bal, det maas dog ogsaa vare sterantet uossant.
Det er for por lende, at liden endelig har gjort
Bekendtskab med Pindau, Neukirch; liden skrev,
liden havde vundet en Filippine fra hane be-
skaaende af et Told hos Anna og P. Hansen,
de udblydne varformade Neukirch. hende,
Omkel Luit Pindau, Balslev og Harald Holm,
liden glædede sig meget. - Det var dog endaa
Redelig, j ikke kane til Morup, da det var
saa uor ved at vare bestemt, Vaguen fra Morup
henede mig, Hr. Laub vilde ellers have købt
mig. An var Thovuderen med Frise og Naubidat,

BB 1897

Abels med Sørensens og Datter Jacobus Koch med
Sørensens, og gamle Nark og Skovfogeden. Til Middag
fik vi Suppe, Høns - saas med Brødkorvsaaltes,
Oxesteg og Lagkage, Kødvin, Portvin og Sherry; og rettede os
ved den ene Terrier. Jeg havde Jacobus Koch til
Bord, han er meget lidlig, vi smakkede sammen isaf
ladelig, men vi havde ogsaa et stort Silkeklædnings-
punkt, nemlig Odenes Ligebois; han havde ogsaa
ligget der, synder ogsaa brillaet om det, havde
været i den samme Læge (Dr. Saugmann var
hans Fætter; noget af det først, han sagde til mig var,
at det var nok mig, der i den Tid havde
sørfarmet hans Fætter!) han var den eneste der i den
med Uenigheden af Dr. Saugmann, saas holdt af
hans Herlighed, det var jo jo ogsaa, han havde haft
sammen Operation saas jo, og havde ligget paa
sammen Varede! Var det ikke komisk, saas én!
Den største Del af Aften blev der spillet og
sungen, mest af mig, ogsaa lidt af Esmeren han
og jo spillede lidt sammen, han Violin, vi
gjorde ogsaa nogle vage Forsøg paa Mendelssohns
Sætter. Jeg skulde hille Far fra gamle
Nark og Skovfogden Abel og fortælle fra sidste Aar,
at han i en Masse smukke Ord havde indbragt
hans Skaal. det mest, jo fik is af det var, at
Ophel Conie maatte se at komme til at ligge
Far! Det var en morsom Aften, de var ca. 11
da jo saas ligesom, Vaguen her fra hevede mig,
og maatte ligge skal de saas og jo der, om sammen
med Pastor Nikolus. Til den lille Tante Minni
og takke Mary Gange for hendes Gæst, hvor ligesom
Tante. Kunde du ikke i mitte Pores sende
mig nogle Brænder, jo han kien to Nr. saas du
kan nok hente, jo maas sendt kronke, mig det
mest smilige. I Dag saas saas Læge med
Ravnkildemærket, jo en voldsom spænt paa Udfaldet.
Nu kien en Mark herlige Hilsener fra din
Basse.

In alle Aftener blev der spillet og sunget, mest af mig, ogsaa lidt af Esmeren han og jo spillede lidt sammen, han Violin, vi gjorde ogsaa nogle vage Forsøg paa Mendelssohns Sætter. Jeg skulde hille Far fra gamle Nark og Skovfogden Abel og fortælle fra sidste Aar, at han i en Masse smukke Ord havde indbragt hans Skaal. det mest, jo fik is af det var, at Ophel Conie maatte se at komme til at ligge Far! Det var en morsom Aften, de var ca. 11 da jo saas ligesom, Vaguen her fra hevede mig, og maatte ligge skal de saas og jo der, om sammen med Pastor Nikolus. Til den lille Tante Minni og takke Mary Gange for hendes Gæst, hvor ligesom Tante. Kunde du ikke i mitte Pores sende mig nogle Brænder, jo han kien to Nr. saas du kan nok hente, jo maas sendt kronke, mig det mest smilige. I Dag saas saas Læge med Ravnkildemærket, jo en voldsom spænt paa Udfaldet. Nu kien en Mark herlige Hilsener fra din Basse.